

6.9.2011

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Andragende 1820/2009 af José María Carrasco Cano, spansk statsborger, for "Asociación Española de Proveedores de Impagados de la Construcción", om SMV'ers situation inden for byggesektoren i tilfælde af manglende betalinger

1. Sammendrag

Andrageren klager over, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/35/EF af 29. juni 2000 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner overtrædes inden for den spanske byggesektor. Andrageren mener, at gennemførelsen af nævnte direktiv i spansk lovgivning (lov nr. 3/2004) skete for sent, og at dette udløste en kæde af manglende betalinger med katastrofale følger for den spanske byggesektor.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling.

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 22. marts 2010). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 202, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 11. maj 2010.

"Kommissionens bemærkninger

Direktiv 2000/35/EF om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner blev gennemført i spansk lovgivning med den nationale lov 3/2004 af 29. december 2004. Det skal dog præciseres, at dette direktiv ikke harmoniserer betalingsfrister, men giver en lovpligtig ret til morarenter ved forsinket betaling.

Artikel 3 om morarenter ved forsinket betaling

I henhold til artikel 3, stk. 1, litra a) og b), skal der betales morarenter fra dagen efter den betalingsdato eller ved udløbet af den betalingsfrist, som er fastsat i kontrakten. Hvis der ikke findes en bestemmelse herom i kontrakten, skal der automatisk betales morarenter 30 dage fra

datoen for debtors modtagelse af fakturaen.

Domstolen har bekræftet, at det, "som det tydeligt fremgår af artikel 3, stk. 1, litra a), i direktivet 2000/35, generelt står parterne frit for at fastsætte en betalingsdato eller -frist i deres kontrakter. *Det er derfor kun i mangel af en relevant kontraktbestemmelse, at den lovpligtige periode på 30 dage, som angivet i direktivets artikel 3, stk. 1, litra b), gælder*". (Dom af 11. december 2008, Kommissionen mod Spanien, sag C-380/06, punkt 17 og 18).

Artikel 3, stk. 2, fastslår, at kreditor har ret til morarenter ved forsinket betaling. Det er dog vigtigt at holde sig for øje, at denne bestemmelse tildeler en ret og ikke udgør en forpligtelse for kreditor til at opkræve morarenter. Det er derfor op til kreditor at beslutte, om han ønsker at opkræve morarenter.

Artikel 4 om ejendomsforbehold

Artikel 10 i den spanske lov 3/2004 af 29. december 2004 gennemfører direktivets artikel 4. Domstolen har fastslået, at det ikke kan udledes af artikel 4, "at den har til hensigt at påvirke andre regler end dem, der for det første udtrykkeligt foreskriver, at det er muligt for sælger og køber udtrykkeligt at aftale en klausul om ejendomsforbehold, inden varerne leveres og for det andet, at det er muligt for sælger at beholde retten til varerne, indtil de er betalt helt ud." Følgelig specificerede domstolen, at regler vedrørende muligheden for håndhævelse af klausuler om ejendomsforbehold mod tredjemand, hvis rettigheder ikke påvirkes af direktivet 2000/35/EF, stadig udelukkende er underlagt medlemsstaternes nationale retsorden. (Domstolens dom af 26. oktober 2006, Kommissionen mod Italien, sag C-302/05, pkt. 29 og 30).

Den situation, som andrageren har fremlagt, kunne derfor løses ved at indføre en klausul om ejendomsforbehold i kontrakten.

Artikel 5 om inddrivelsesprocedure for ubestridte krav

Det accepteres generelt, at alle debitorer bør have mulighed for at gøre indsigelse mod krav. Dette er f.eks. også tilfældet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåbudsprocedure.

Hvad angår inddrivelsesprocedurerne for ubestridte krav, fastsætter direktivet, at der kan opnås et tvangsfuldbyrdsgrundlag inden for 90 kalenderdage. Der er dog intet til hinder for, at medlemsstaterne fastsætter en kortere frist. Som det fremgår af artikel 6, stk. 2, kan medlemsstaterne opretholde eller gennemføre bestemmelser, som er mere gunstige for kreditoren.

Afsluttende udtalelse

Andragendet bekræfter Kommissionens analyse, der viser, at der er overvældende bevis for, at forsinket betaling i handelstransaktioner, til trods for ikrafttrædelsen af direktiv 2000/35/EF, stadig er et generelt problem i EU (herunder i Spanien), og at den økonomiske krise gør

situationen værre.

På grundlag af denne analyse har Kommissionen derfor fremsat et forslag om at ændre det nuværende direktiv (KOM(2009)0126), som, hvis det vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet, ville give kreditorerne supplerende instrumenter, der gør dem i stand til fuldt ud og effektivt at benytte sig af deres rettigheder ved forsinket betaling. Kreditorerne ville især være berettiget til et fast kompensationsbeløb for inddrivelsesomkostningerne i forbindelse med deres krav, og yderligere foranstaltninger ville afholde de offentlige myndigheder fra at betale for sent. Det forventes f.eks., at offentlige myndigheder skal betale for indkøbte goder og tjenesteydelser inden 30 dage, og de skal pålægges strengere sanktioner, hvis de ikke betaler til tiden.

Dette forslag til direktiv er i øjeblikket ved at blive undersøgt af medlovgiveren (Rådet og Europa-Parlamentet – COD/2009/0054)."

4. Kommissionens svar, modtaget den 8. oktober 2010.

"Til trods for ikrafttrædelsen af direktiv 2000/35/EF er forsinket betaling i handelstransaktioner stadig et generelt problem i EU (bl.a. i Spanien).

Kommissionen har derfor fremsat et forslag om at ændre det nuværende direktiv (KOM(2009)0126), som, når det er vedtaget, vil give kreditorerne supplerende instrumenter, der gør dem i stand til fuldt ud og effektivt at udøve deres rettigheder ved forsinket betaling. Dette forslag til direktiv er i øjeblikket ved at blive undersøgt af medlovgiveren (Rådet og Europa-Parlamentet – COD/2009/0054). Den 13. september 2010 blev der opnået enighed ved førstebehandlingen, og Europa-Parlamentet vil stemme om forslaget på et plenarmøde i oktober.

Offentlige myndigheder skal f.eks. betale for indkøbte varer og tjenesteydelser inden 30 dage. Hvis offentlige myndigheder betaler for sent, er kreditor automatisk berettiget til morarenter, som ikke kan være lavere end den lovbestemte rente (fastsat i direktivet til mindst 8 %), og til kompensation for rimelige inddrivelsesomkostninger."

5. Kommissionens supplerende svar, modtaget den 6. september 2011 (REV II).

"Kommissionens bemærkninger

Direktiv 2000/35/EF om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner blev gennemført i spansk lovgivning med den nationale lov 3/2004 af 29. december 2004.

Først og fremmest skal det præciseres, at dette direktiv ikke harmoniserer betalingsfrister, men giver en lovpligtig ret til morarenter ved forsinket betaling.

Artikel 3 Morarenter

I henhold til artikel 3, stk. 1, litra a) og b), skal der betales morarenter fra dagen efter den betalingsdato eller ved udløbet af den betalingsfrist, som er fastsat i kontrakten. Hvis der ikke findes en bestemmelse herom i kontrakten, skal der automatisk betales morarenter 30 dage fra datoen for debtors modtagelse af fakturaen.

Domstolen har bekræftet, at det, "som det fremgår af artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2000/35, står det i princippet parterne frit ved aftale at fastsætte en betalingsdato eller frist. Det er således kun, hvis ikke andet er aftalt, at den lovbestemte frist på 30 dage i dette direktivs artikel 3, stk. 1, litra b), skal finde anvendelse". (Dom af 11. december 2008, Kommissionen mod Spanien, sag C-380/06, punkt 17 og 18).

Artikel 3, stk. 2, fastslår, at kreditor har ret til morarenter ved forsinket betaling. Denne bestemmelse tildeler imidlertid en ret og udgør ikke en forpligtelse for kreditor til at opkræve morarenter. Det er derfor op til kreditor at beslutte, om han ønsker at opkræve morarenter.

Artikel 4 om ejendomsforbehold

Artikel 10 i den spanske lov 3/2004 af 29. december 2004 gennemfører direktivets artikel 4. Domstolen har fastslået, at det ikke kan "udledes af denne bestemmelse, at den tilsigter at vedrøre andre regler end dem, der udtrykkeligt dels giver sælger og køber mulighed for at aftale et vilkår om ejendomsforbehold, inden varerne leveres, dels giver sælgeren mulighed for at bevare ejendomsretten til varerne, indtil de er fuldstændig betalt." Følgelig specificerede domstolen, at regler vedrørende muligheden for at gøre ejendomsforbehold gældende over for en tredjemand, hvis rettigheder ikke påvirkes af direktiv 2000/35, forbliver derfor udelukkende reguleret i medlemsstaternes interne retsorden. (Domstolens dom af 26. oktober 2006, Kommissionen mod Italien, sag C-302/05, punkt 29 og 30).

Den situation, som andrageren har fremlagt, kunne derfor løses ved at indføre en klausul om ejendomsforbehold i kontrakten.

Artikel 5 om inddrivelsesprocedure for ubestridte krav

Det accepteres generelt, at alle debitorer bør have mulighed for at gøre indsigelse mod krav. Dette er f.eks. også tilfældet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåbudsprocedure.

Hvad angår inddrivelsesprocedurerne for ubestridte krav, fastsætter direktivet, at der almindeligvis kan opnås et tvangsfuldbyrdsgrundlag inden for 90 kalenderdage. Det bør bemærkes, at bestridte betalingskrav og de forskellige procedurer for tvangsfuldbyrdelse af et tvangsfuldbyrdsgrundlag falder uden for anvendelsesområdet for direktiv 2000/35/EF. [Domstolens dom (første afdeling) af 11. september 2008, Caffaro Srl mod Azienda Unità Sanitaria Locale RM/C. Sag C-265/07]. Tvangsfuldbyrdsprocedurerne er fortsat underlagt medlemsstaternes nationale lovgivning.

Der er dog intet til hinder for, at medlemsstaterne fastsætter en kortere frist. Som det fremgår af artikel 6, stk. 2, kan medlemsstaterne opretholde eller gennemføre bestemmelser, som er mere gunstige for kreditoren.

Afsluttende udtalelse

Andragendet bekræfter Kommissionens analyse, der viser, at forsinket betaling i handelstransaktioner, til trods for en korrekt gennemførelse af direktiv 2000/35/EF, stadig er

et generelt problem i EU (herunder i Spanien), og at den økonomiske krise gør situationen værre.

Et nyt direktiv 2011/7/EU fra Europa-Parlamentet og Rådet om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner, der omfatter strengere bestemmelser, blev vedtaget den 16. februar 2011 og skal senest den 16. marts 2013 gennemføres i de 27 medlemsstaters nationale lovgivning.

De centrale punkter i det nye direktiv er som følger:

- Offentlige myndigheder skal betale for indkøbte varer og tjenesteydelser inden 30 dage. Kun under særlige omstændigheder, og når det er udtrykkeligt aftalt mellem de kontraherende parter samt berettiget, kan offentlige myndigheder udvide betalingsfristerne med op til 60 dage.
- Medlemsstaterne kan på frivillig basis udvide den generelle betalingsfrist på 30 dage med op til højst 60 dage i forbindelse med offentlige virksomheder og offentlige enheder, der leverer sundhedsydelser.
- Virksomhederne skal betale deres regninger inden for en frist på 60 dage, medmindre parterne udtrykkeligt enes om en anden frist, og dette ikke er klart urimeligt for kreditor.
- Virksomhederne er ikke alene automatisk berettiget til morarenter, men også til et fastsat minimumsbeløb på 40 euro som kompensation for alle resterende rimelige inddrivelsesomkostninger.
- Lovbestemt rente i tilfælde af forsinket betaling er referencesatsen plus mindst 8 procentpoint. Offentlige myndigheder må ikke fastsætte en rente, som er lavere end den lovbestemte rente, i tilfælde af forsinket betaling.
- Virksomhederne har flere muligheder for at gøre indsigelse mod klart urimelige vilkår og praksisser. For eksempel betragtes en aftale, der udtrykkeligt udelukker morarenter, som klart urimelig.
- Medlemsstaterne skal offentliggøre morarenterne, så virksomhederne har let adgang til disse.
- Der opfordres til udarbejdelse af kodekser til hurtig betaling.
- Selv mindre morarentebeløb kan opkræves.
- Medlemsstaterne kan fortsat opretholde eller vedtage love og bestemmelser, der er gunstigere for kreditor end dem, der fremgår af direktivet.

Kommissionen vil hjælpe virksomhederne ved at fremlægge og øge opmærksomheden på de nye bestemmelser. Dette vil blive konkretiseret i form af en oplysningskampagne for virksomheder i 2012 vedrørende bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner, som vil blive arrangeret i alle medlemsstaterne, samt et pilotprojekt vedrørende hurtig og effektiv

fuldbyrdelse af udestående fordringer fra små og mellemstore virksomheder, der opererer på tværs af grænserne. Sidstnævnte vil bestå af oprettelsen af en underside vedrørende kreditforvaltning på e-Justice-webportalen og organiseringen af "kreditforvaltningsseminarer for SMV'er"¹.

Med disse foranstaltninger sigter Kommissionen mod at lette en korrekt gennemførelse og implementering af det nyligt vedtagne direktiv i medlemsstaterne samt understøtte en kultur af hurtig betaling i EU."

1

http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/itemlongdetail.cfm?item_id=5288&lang=en&tpa=0&displayType=fo&fosubtype=p&ref=newsbytheme%2Ecfm%3Flang%3Den%26displayType%3Dfo%26fosubtype%3Dp%26tpa%3D0%26period%3Dlatest%26month%3D%26page%3D1.